

یادداشت

وجود تعارض منافع در حوزه ایمنی کار

مصطفی بابایی
کارشناس ارشد ایمنی و فعال حوزه ایمنی

در کنار تمام موضوعات ساختاری دیگری که باید به آن توجه کرد، کارگر باید به استانداردهای ایمنی که یکی از اصلی ترین استانداردهای شغلی است، توجه کند. کار ایمن باید براساس اصول صحیح فنی، مهندسی و ایمنی اجرا شود. پرداختن صرف به جنبه‌های فنی نمی‌تواند تضمین‌کننده اجرای درست کار باشد. آموزش به‌عنوان یک اصل بنیادین باید در نظر گرفته شود و می‌تواند به‌طور قابل توجهی مؤثر باشد. در کنار این، بازرسی‌ها نیز نقش مهمی ایفا می‌کنند.

معتقدم کارگران به‌نوعی قربانی تعارض منافع در حوزه آموزش ایمنی شده‌اند. در این زمینه، برخی انجمن‌ها و متولیان صدور پروانه صلاحیت‌ایمنی پیمانکاری، همزمان مجری آموزش نیز هستند. این وضعیت باعث می‌شود پیمانکارانی که برای آموزش کارکنان خود به این مراکز مراجعه می‌کنند، در واقع به سمت شرکت‌های خاص هدایت شوند در حالی که شرکت‌های دیگری با کیفیت آموزشی بالاتر و استانداردهای مناسب وجود دارند و کارگران از دریافت خدمات آموزشی آنها محروم می‌شوند. با توجه به حوادث ناگوار اخیر، به‌ویژه حادثه‌های جدی که در طبرستان رخ داد، این تعارض منافع نه‌تنها به ضرر کارگران بلکه به ضرر کارفرمایان و بنگاه‌های اقتصادی نیز تمام می‌شود. وزارت کار به‌عنوان متولی این امر، دستورالعملی را تدوین کرده که به این تعارض توجه کرده و اعلام کرده که افرادی که متولی صدور پروانه هستند، نباید در زمینه آموزش نیز فعالیت کنند زیرا این امر می‌تواند کیفیت آموزش را پایین بیاورد و کارگران را از دریافت خدمات آموزشی مناسب محروم کند.

متأسفانه، بسیاری از انجمن‌هایی که در سال‌های گذشته این آموزش‌ها را برگزار می‌کردند، از این تصمیم راضی نیستند و انتقادات زیادی نسبت به عملکرد وزارت کار در این زمینه مطرح کرده‌اند اما در این مورد خاص، شاهد یک اقدام مثبت و واقع‌گرایانه هستیم که می‌تواند تعارض منافع را کاهش دهد و شرایط ایمنی کارگاه‌ها را بهبود بخشد.

انکون آنچه با آن مواجه هستیم، دوگانگی و تعارض منافع است که نیازمند توجه ویژه متولیان امور ایمنی کشور و کارفرمایان است. انجمن‌های سنتی کارفرمایی و پیمانکاری باید به این موضوع توجه کنند که شرکت‌هایی که خودشان انجمن هستند و به‌عنوان بنگاه عمل می‌کنند، نمی‌توانند به منافع خود بر تعارض منافع کارگران افزوده و آنها را قربانی کنند. ایس وضعیت به‌هیچ‌وجه قابل قبول نیست و نیازمند بررسی و اصلاح جدی است.

بخش خصوصی می‌تواند به‌عنوان یک بازی قدرتمند در خدمت وزارت کار و متولیان امور ایمنی و بهبود شرایط محیط کار باشد. برای تقویت این بخش، باید تعارض منافع را از بین برد و امکان دریافت خدمات صحیح و تخصصی را برای کارگران، کارفرماها و بنگاه‌های اقتصادی فراهم کرد. در حوزه آموزش، موارد متعددی وجود دارد که می‌توان به آنها پرداخت، از جمله بازرسی، آموزش، استخدام مسئول ایمنی در کارگاه و بهبود فرهنگ ایمنی در سازمان.

در بسیاری از شرکت‌های پیشرو، فعالیت‌ها با مشورت و هماهنگی کامل با واحد ایمنی آغاز می‌شود. این نشان‌دهنده این است که قبل از شروع کار، باید اطمینان حاصل شود که شرایط محیط کار مهیا است. در این مرحله، نقش کارگر بسیار حائز اهمیت است. کارگر باید به این باور برسد که جنبه فنی و اجرای کار کافی نیست و باید به‌عنوان یک کار ایمن در نظر گرفته شود. کارگران با آموزش‌های عمومی و تخصصی می‌توانند در حین انجام کار، به این فکر کنند که چگونه می‌توانند خود، اطرافیان و سازمان خود را از حوادث محافظت کنند.

البته باید به نقض‌های موجود در قوانین کار نیز توجه کرد. بسیاری از کارفرماها با موضوعات ایمنی آشنا نیستند و عواقب ناشی از عدم یادبندی به اصول ایمنی را به‌خوبی درک نمی‌کنند. آموزش وظایف و اختیارات کارفرما می‌تواند به بهبود اوضاع ایمنی و شرایط کار کمک کند. اگر چه ممکن است کارفرما در ابتدا تمامی موارد را اجرا نکند اما با آگاهی از وظایف خود، می‌تواند در مسیر بهبود ایمنی قرار گیرد.

در پایان باید گفت مسا باید از یک نقطه شروع کنیم ولی نباید انتظار داشته باشیم که در یک ماه آینده همه کارفرماها به‌طور کامل با مسائل ایمنی آشنا شوند. باید قدم‌های بزرگی در حوزه ایمنی و آموزش برداریم. کارفرمایان باید آموزش ببینند. وزارت کار برنامه‌های آموزشی برای کارفرمایان دارد و شرکت‌های خصوصی نیز در این زمینه فعالیت می‌کنند. متأسفانه، تعارض منافع به این آموزش‌ها آسیب زده و کارفرماها را از دریافت خدمات آموزشی مناسب محروم کرده است.

واگذاری بانک رفاه، تامین اجتماعی را بحرانی‌تر از همیشه خواهد کرد

روزهای سخت بازنشستگان و کاهش امید به دولت چهاردهم

در یابیگی تاکید کرد: همان بیمه تکمیلی نیز با مشکلات عدیده‌ای مواجه است. تامین اجتماعی ماه‌هاست که حق بیمه پرداختی ما به شرکت بیمه آتیه‌سازان حافظ که طرف قرارداد بیمه تکمیلی ماست

بخش اعظم درآمدهای مردم، پای دردمان می‌رود

این فعال حقوق بازنشستگان تصریح کرد: بازنشستگان در حوزه درمانی مشکلات متنوعی دارند که رسیدگی به آنها ضروری است. قسمت اعظم مخارج بازنشستگان، موضوع درمان است. درمان از منظر قانون اساسی، قانون الزام تامین اجتماعی را یگان است اما کشور به سمت بیمه‌های مکمل رفته لذا بسیاری از هزینه‌ها را از جیب پرداخت می‌کنیم.

رادر کنار سهم خود، وارز نمی‌کنند. این امر باعث توقف بسیاری از خدمات بیمه تکمیلی در پذیرش اسناد خسارات درمان شده است. وی با اشاره به بدهی‌های تامین اجتماعی به بیمارستان هادارو خانها بیمه‌ایران و دیگر بخش‌های طرف قرارداد گفت: تامین اجتماعی به‌وظایف قانونی خود عمل نمی‌کند و اگر بخواهیم نمی‌تواند عمل کند زیرا پول کافی برای انجام تعهدات را ندارد و به سازمان‌های بدهکار بدل شده است. یک زمان این بدهکاری به بانک رفاه بود و حالا این بدهکاری به بازنشستگان، بیمارستان‌ها، داروخانه‌ها و شرکت‌های بیمه است. مقصر مشکلات درمان تامین اجتماعی که شامل ۱۰ میلیون نفر بازنشسته و خانواده‌های ایشان است هم کانون بازنشستگان و شرکت آتیه‌سازان نیست بلکه مدیران سازمان هستند. میدری باید در این حوزه اقدام کند.

اجتماعی افزود: وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی باید مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی و معاون روابط کار و وزارتخانه را از افراد امین بازنشستگان و ذی‌نفعان وزارت کار انتخاب کند. در دوره معاونت فعلی روابط کار، بسیاری از افراد و تشکل‌های بازنشستگی و کارگری منزوی شدند و مشکلات روابط کار و بازرسی کارمرا به نقطه نامناسبی رسانده است. وی اضافه کرد: افرادی را در تامین اجتماعی داریم که به عنوان بازنشسته ۹ ماه است اسناد هزینه‌های خود را دادند ولی مبلغی دریافت نکرده‌اند. در چنین شرایطی مسأله حل تعهدات بیمه تکمیلی تامین اجتماعی و پرداخت بدهی آن به شرکت بیمه مکمل فوری و ضروری است. همچنین وصول منابع برای متناسب‌سازی حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی باید توسط وزیر کار در دولت پیگیری شود و این دو امر فوری و ضروری است.

افزایش تلفات حوادث کار، ناشی از خصوصی سازی است

در یابیگی با تسلیت جان باختن تعداد زیادی از

تأمین اجتماعی پول انجام تعهدات را ندارد و به سازمانی بدهکار بدل شده است. یک زمان این بدهکاری به بانک رفاه بود ولی حالا این بدهکاری به بازنشستگان، بیمارستان‌ها، داروخانه‌ها و شرکت‌های بیمه شده است. مقصر مشکلات درمان تامین اجتماعی که شامل ۱۰ میلیون نفر بازنشسته و خانواده‌های ایشان است هم کانون بازنشستگان و شرکت آتیه‌سازان نیست بلکه مدیران سازمان هستند. میدری باید در این حوزه اقدام کند.

تشکل‌های صنفی در دولت سیزدهم، منزوی شدند

نایب رئیس کانون عالی بازنشستگان تامین

کارگران برای آموزش، درمان و مسکن و حتی قوت غالب روزانه نیازمند وام هستند. در این شرایط بانک رفاه وام نمی‌دهد و واگذاری قرار است شرایط را بدتر کند

معدنچیان طپس گفت: جریان خصوصی سازی بلای جان کشور شده است. مرگ خاموش و بی صدای کارگران در اثر حوادث کار به واسطه خصوصی سازی رخ داده است. جریان‌های پیمانکاری از جای خود خارج شدند و در همه شهرهای ما، ادارات دولتی، بانک‌ها، پتروشیمی‌ها و معادن و شرکت‌های تولیدی شاخه دوانده‌اند. کارگران جوان ما که ذیل شرکت‌های پیمانکاری هستند، تبعیض آشکار میان خود و همکاران دارای کار مشابه خود را در خارج شرکت‌های پیمانکاری می‌بینند. به مسعود پزشکیان رای ندادیم که پیمانکاران به جای محدود شدن، ميسوطلالیدوبا دست‌بازتر عمل کنند. ما به امنیت شغلی، اجرای قانون و قانون الزام به درمان رایگان رای دادیم.

نایب رئیس کانون عالی بازنشستگان تامین اجتماعی خاطر نشان کرد: از پزشکیان می‌خواهیم که با یک تصمیم درست آرامش را به جامعه کاری و بازنشستگی کشور بازگرداند. یکی از مواردی که از رئیس جمهور می‌خواهیم، حل موضوع بانک رفاه کارگران است که متعلق به مردم و کارگران است اما در ماه‌های اخیر شاهد آن هستیم که این بانک که باید مال سازمان تامین اجتماعی باشد را به اسم بانک دولتی می‌خواهند واگذار کنند. واگذاری حق الناس به بخش خصوصی از محکوم می‌کنیم چون اگر این بانک به افراد خصوصی واگذار شود، هیچ تضمینی نسبت به بقای تامین اجتماعی نداریم.

این فعال کارگری افزود: همین الان بانک رفاه با اینکه ذیل سازمان تامین اجتماعی بوده و واگذار نشده، دریافت وام بازنشستگان و پرداخت حقوق آنان را با مشکل مواجه کرده‌ای. به حال روزی که کاملاً واگذار شود. در آن شرایط باید فاتحه روابط مالی سازمان تامین اجتماعی و بازنشستگان را خواند. ۴۰ هزار نفر از بازنشستگان همین امروز در صف دریافت وام هستند و هزینه‌های که باید چندماه قبل دریافت می‌کردند را دریافت نکرده‌اند.

در یابیگی در پایان تصریح کرد: کارگران برای آموزش، درمان و مسکن و حتی قوت غالب روزانه نیازمند وام هستند. در این شرایط بانک وام نمی‌دهد و واگذاری قرار است شرایط را بدتر کند. انتظار داریم دولت وزیر کار در این حوزه با عزم جدی تصمیم درست را بگیرد و شخصاً برای حل متناسب‌سازی، درمان بیمه تکمیلی و بانک فاورود کند.

وی گفت: بازرسی معادن اولاً باید تخصص کافی در زمینه بازرسی را داشته باشند و باید بپذیریم، واقعاً به عمق معادن ۷۰۰ متر رفته‌اند یا فقط به علامت زدن کاغذها بسنده کردند؟ همچنین بازرسان باید وقت کافی برای بازرسی دقیق و ریزبینانه را داشته باشند.

این نماینده مجلس افزود: در مورد معدن معدنچجوی طپس باید سیستم مانیتورینگ به صورت آنلاین به علاوه چاه دفع گاز وجود داشت که عدم رعایت این موارد حادثه‌ساز شد. تا زمانی که در معادن، اولویت اول استفاده از نیروی انسانی به جای مکانیزه کردن معادن باشد، متأسفانه شاهد حوادث این چنینی خواهیم بود. هاشمی گفت: در مورد حادثه معدن طپس مجلس تلاش می‌کند تا گزارش جامعی تهیه کند و در اختیار مردم بگذارد.

وی افزود: مدیران اسبق سازمان امور استخدامی با این ادعا که اجرای طرح ساماندهی در نهادهای دولتی، عمومی و خصولتی حدود ۱۲ همت بار مالی سر بار دارد دولت نمی‌تواند از پس این هزینه‌ها بگذرد. در مراحل مختلف با تصویب این طرح مخالفت شدیدی کردند. آنها بارگزار جلسات مکرر با نمایندگان مجلس و اعضای شورای نگهبان و ریزانی با آنها اصرار داشتند که به دلیل این بار مالی سنگین، نباید تصویب و پیاده‌سازی طرح ساماندهی در دستور کار قرار بگیرد و مقابل تصویب طرح می‌ایستادند. مدیران جدید سازمان امور استخدامی اما این ادعا را قبول ندارند و معتقدند که حذف پیمانکاران برای دولت بار مالی ندارد.

این فعال کارگری با ابراز خوشوقتی از این موضع‌گیری تاکید کرد: طرح ساماندهی و حذف واسطه‌ها از تمام نهادهای دولتی، عمومی و خصولتی کشور، هیچ‌گونه بار مالی ندارد. نه تنها هزینه‌سر بار ایجاد نمی‌کند بلکه بازمیان برداشتن واسطه‌های سودجویی که بخش قابل توجهی از هزینه‌های مربوط به مزد و حقوق کارگران را برای خودشان برمی‌دارند و به جیب می‌زنند، موجب صرفه‌جویی معنادار می‌شود. اجرای این طرح از بار مالی دولت می‌کاهد و هزینه‌های مربوط به حقوق و دستمزد را کاهش می‌دهد.

این فعال کارگری با تاکید بر اینکه نشست دهم مهر مثبت بود و امیدواریم به اتفاقات خوبی در راه باشد و انتظار کارگران شرکتی و قراردادی نهادها بیش از این به دراز نکشد، تصریح می‌کند: طرح ساماندهی ناظر بر حذف پیمانکاران و واسطه‌هاست و منجر به عقد قراردادهای مستقیم با کارگرانی می‌شود که سال‌هاست در نهادهای مختلف زحمت می‌کشند اما پاداش این زحمات به جیب دیگران سرازیر می‌شود.

اناری در پایان اضافه کرد: تا امروز بخش قابل توجهی از هزینه‌های حقوق و دستمزد دولت به جیب پیمانکاران رفته است و اگر متصفانه نگاه کنند و با استناد به آن مانع تصویب طرح ساماندهی و حذف پیمانکاران می‌شدند را قبول ندارند.

یازدهم که پرداخت کمک هزینه معیشت به معلولان را به سقف اعتبارات و این نامه هیأت وزیران محدود می‌کند، به‌طور مستقیم با ماده ۲۷ در تضاد است. این آیین‌نامه پرداخت مبالغی از یک تا ۳ میلیون تومان برای سه دهک اول و تنها ۵۰۰ هزار تومان برای دهک‌های بالاتر را در نظر گرفته است که به وضوح با روح قانون حمایت از حقوق معلولان مغایرت دارد. با توجه به این وضعیت، از ریاست محترم مجلس درخواست می‌شود که در تصویب قانون بودجه سال آینده، بند «ب» تبصره ۱۵ را حذف کند تا مانعی برای اجرای کامل ماده ۲۷ وجود نداشته باشد. حذف این بند الزام دولت به پرداخت حداقل دستمزد سالانه به معلولان واجد شرایط، گامی ضروری در راستای تأمین حقوق قانونی و بهبود وضعیت معیشتی این قشر خواهد بود.

دولت مکلف است کمک هزینه معیشت افراد دچار معلولیت بسیار شدید یا شدید فاقد شغل و درآمد را به میزان حداقل دستمزد سالانه تعیین و اعتبارات لازم را در قوانین بودجه سنواتی کشور منظور کند» اما به گفته این افراد، مبلغی که در حال حاضر بابت این ماده به آنها تعلق می‌گیرد، ۳۲۰ هزار تومان است که با میزان قانونی فاصله بسیاری دارد و نیازهای معیشتی این قشر آسیب‌پذیر را تأمین نمی‌کند. در ادامه این نامه آمده است: تصویب بند «ب» تبصره ۱۵ قانون بودجه توسط مجلس

افراد دچار معلولیت در نامه‌ای به رئیس جمهور نوشتند: بعد از گذشت ۶ سال از تصویب قانون، جز در موارد محدود و معدودی، مواد این قانون اجرا نشده و تلاش ما برای رفع موانع اجرای آن به نتیجه نرسیده است. به گزارش توسعه ایرانی، افراد دچار معلولیت در نامه‌ای به پزشکیان خواستار اجرای قانون حمایت از حقوق معلولان شدند. آنها به مشکلات معیشتی خود اشاره کردند و خواستار اجرای ماده ۲۷ قانون حمایت از معلولان شدند. طبق این ماده

درخواست افراد دچار معلولیت از پزشکیان: دولت، قانون حمایت از معلولان را اجرا کند

افراد دچار معلولیت در نامه‌ای به رئیس جمهور نوشتند: بعد از گذشت ۶ سال از تصویب قانون، جز در موارد محدود و معدودی، مواد این قانون اجرا نشده و تلاش ما برای رفع موانع اجرای آن به نتیجه نرسیده است. به گزارش توسعه ایرانی، افراد دچار معلولیت در نامه‌ای به پزشکیان خواستار اجرای قانون حمایت از حقوق معلولان شدند. آنها به مشکلات معیشتی خود اشاره کردند و خواستار اجرای ماده ۲۷ قانون حمایت از معلولان شدند. طبق این ماده

با ایلنا همراه شوید
خبرگزاری کار ایران
«ایلنا»